

Formació de mestres: universitat, escola i «món»

Dll, 5/02/2018 per Andreu Ibarz Mellado

[Colloquium Salutis](#)

Una de les **conclusions més clares** fruit de l'actual debat universitari juntament amb les praxis més avançades **és la constatació de la necessària proximitat i interacció entre el sector professional i la universitat**. Això vol dir, actualment, la configuració i **revisió del currículum des de competències** requerides per l'escenari laboral, **la presència de professionals en actiu com a docents**, una política que aposti clarament per **pràctiques externes d'alta qualitat, dinàmiques internes** —com, per exemple, els seminaris— que permetin entorns de **simulació professional**, un eficaç **Alumni i una borsa de treball activa** i ben connectada, etc. En definitiva, el desenvolupament del procés d'ensenyament-aprenentatge en la vida universitària s'ha reequilibrat significativament i ha recuperat una «assignatura» incomprensiblement oblidada en moltes facultats que era la consideració real del sector professional. S'han generat, doncs, **ponts reals afavorint el guany de tothom**.

En el cas de la **formació de mestres**, això té una **traducció clara i sense retorn vers una major participació de l'escola i dels mestres en actiu en el procés de formació dels mestres**. No parlem únicament de les pràctiques sinó de tot un nou paradigma on l'**encaix universitat-escola** tingui uns **fluxos molt més dinàmics, de reciprocitat i integradors**. El sistema ha de seguir buscant fórmules d'una major participació i responsabilitat per part de l'escola, que és el lloc natural del desenvolupament professional. Ara bé, considerant el perfil del mestre i, especialment, en la seva **etapa de formació inicial**, aquest **binomi universitat-escola és insuficient**. En efecte, **una de les funcions que la societat demana als mestres és el fet d'introduir l'estudiant en el món, contemplar-lo, gaudir-lo, analitzar-lo, explicar-lo i interpretar-lo no sense manca de sentit crític**, etc. I per això és necessari «**conèixer món**». Hi ha un coneixement més conceptual i teòric perfectament assolible des de la xarxa o en classes pròpies de la universitat però **hi ha un coneixement dels col·lectius, del funcionament de les coses, de la història de les institucions, dels processos de les organitzacions, etc., que cal viure a "peu de canó"**. Sense perdre la importància del binomi formulat anteriorment ens **cal motivar i empènyer els estudiants de magisteri vers la realitat, el «món»**. Evidentment, llegint diaris però no només. Cal fer moltes **visites en viu** —fàbriques, bancs, mercats, monestirs, ports, hospitals, ajuntaments, parròquies, ONG, etc.—, **mantenir entrevistes amb persones rellevants** i, també, **viatjar i disposar d'un saber experiencial sobre països i tradicions**. **Situar-se lúcidament davant les cultures, insertar-se críticament en la societat i donar sentit a la vida exigeix als educadors reconèixer i orientar-se en el seu propi món**.

Publicat a *Catalunya cristiana*, núm. 1994, de 10 de desembre de 2017, pàg. 14.